

прѣдстанѣтъ, законѣтъ не трѣба да ся съсипе поради едно изключеніе. — Но и мѣстото нѣма да ся повреди поради изоставяніето на една такважъ излишна формула. — По-добрь да ся съсипе мѣстото, а не да ся съсипе законѣтъ. — Тѣй да е! да доведѣтъ свидѣлитѣ. — Докарайте свидѣлитѣ за убійството на Теодора Трипани що е станало въ тъмницѣтъ; рече министрътъ.

Подиръ малко доведохъ двама свидѣтели, Исидора Хрисодактила и Поликарпа.

— Вы що знаете за този челоуѣкъ? попыта подпрѣседательтъ шомъ ги докарахъ. — Азъ (казва Исидоръ) спѣхъ прѣзъ онази ношъ когато выковѣтъ мя събудихъ. — Е, послѣ? — Послѣ шомъ ся събудихъ видѣхъ Теодора Трипани прострѣвъ мъртавъ. — Не видѣ ли кой го уби? — Не видѣхъ. Самъ Войтиади мя увѣри че го убилъ съ рѣжѣтъ си. — Защо? — Защото, както казва, той убилъ баща му прѣди години въ Букурешъ. — Това, господине подпрѣседнико, рече Поликарпъ, е истина. Но този Трипани когото уби този момъкъ, не е онзи Трипани който извърши убійството на баща му въ Букурешъ. — Това не ны интересува за сега. — Интересува обаче тогози челоуѣка, който му ся чини че като направилъ туй убійство е убилъ убійцѣтъ на баща си. — Не тя пытамы за работы които не сж свързаны съ тѣзи сѣдѣбъ. Дозволяваны ти само да кажешъ що знаешъ за убійството на Теодора Трипани. — Знажъ че този челоуѣкъ го уби съ мечъ. — Това е досга. — Но, господине министре, (рече Поликарпъ) все така ли ще ми държите безъ да сполучите да уловите тогози лже-Трипани, който е направилъ толкози злодѣянія и който уби и обра и на злочестытъ този момъкъ баща му? — Това не е твоя работа! рече министрътъ; то е моя работа, азъ ще ся погрыжъ за него. — Но азъ вземамъ на себе си да уловя него и злодѣй-